

культури і громадства. Зважаючи на слова просиди і неосвіченими людьми бо культурні колоністи Америки і Австралії вже цим шляхом йдуть.

Через те, такий влопів і неспокійне піддубання викликає у великоруських соціалізаторів такі европеїзовані краї, як Україна, що вони і самі бачили, що тут треба уживати інших засобів до розв'язання земельної справи. Той самий В. А. Вихляев в 1905 році пропонував для цього надіслати нам цілу орду обциничих інструкторів, аби вони нас навчили урівнювати землю по їх способу. Замість цього ми одержали Столишніцьких землеустроїтелів, але гадав рішучи між ними й другими не велика, бо як не видно з вище наведеного, соціалізація з ідеологічного боку уявляється концепцією згідною з поглядами Русо-Толстого і несе в своїх основах сякування повернути економічне життя назад.

Але як така, вона повинна вважатися реакційною і лямачою нікчемних зв'язків з сучасним соціалістичним рухом.

Кость Мацієвич.

В Генеральному Секретаріаті.

Представник Англії при Українській Республіці.

8-го січня, увечері, добродій Вагге, недавно прибувши представником Англії на Україні, завітав до Генерального Секретаріату, де його прийняв голова д. Винниченко, якому представник передав свої довірчі грамоти при такій ноті.

„Представник Великобританії. Його Превосходительство. Мало честь повідомити Вас, що Уряд Його Великобританського Величества мене призначив по телеграфу (єдиний спосіб повідомлення між) представником Великобританії в Україні. Мій Уряд дружає мені запевнити Вас в своїй доброзачливості. Він підтримує всіма силами Український Уряд в прагненні його задоволені охорожені української держави.

Ваше Превосходительство: Мало честь повідомити Вас, що Уряд Його Великобританського Величества мене призначив по телеграфу (єдиний спосіб повідомлення між) представником Великобританії в Україні. Мій Уряд дружає мені запевнити Вас в своїй доброзачливості. Він підтримує всіма силами Український Уряд в прагненні його задоволені охорожені української держави.

„Представник Великобританії на Україні“.

Після вище наведеної промови д. Винниченко вітав д-ля Вагге од свого імені й од імені своїх колег та висловив йому своє задоволення у виборі Англією дипломата, який довго жив на Україні і тому знає цю країну.

В розмові, яка почалася після привітань, д. Вагге пояснив, що всі союзники твердо в'єднані й невтомно простують до зазначеної мети: остаточного сясування пруського мілітаризму й затвердження права існуючих малих націй. Влада союзників велика і вона все збільшується, а влада центральних держав швидко зменшується. Настрій та дух союзників гарний, його збільшують успіхи на західному фронті. Німеччина посланє своє військо з Росії в Вельгю, готуючись до великого весняного наступання. Ми це вітаємо, тому, що ми певні в нашій перемозі та в колючому закінченні німецької сили. Їх дух слабшає і сила їх опіру швидко зникає. Не тільки на суходолі центральні держави почувають необхідну силу союзників. Британський флот при умій допомозі французької й американської морської сили замкне у портах увесь німецький флот.

Пі одні німецький комерційний корабель не може вийти в море. Полюбові німецьких комерційних кораблів потопили або захопили союзники. Знаменита півднова кампанія, яка мала кінчити Англію на голах не вдалася. Половину півднових німецьких човнів знищили, або взяли в полон. Ні одні здобуток не може дійти до них через блокаду моря, яку організували англійський та союзний флоти. На кожному кроці німці на морі зустріли ще більш суворої блокади, як що така буде потрібна. В центральних державах немає ні багатови, ні оджи—ні білизна. Їх людність голодує й погано вдихає. Вони напружують останні зусилля. Додавом цьому можуть бути їх численні коматанія мрут. Кожен місяць велика кількість додержавного війська гине. На гробах території і велику частину воєного демократичного народу, визволення арабів та великих націй буде досягнуто, і вони одмавно, між ними і німцям, да-

дуть право на самовизначення. Англія вирішила покітчити з німецьким мілітаризмом. Весь її народ підтримує свій уряд. У неї є воля і сила виконати своє бажання.

Резолюції засідання шкільної ради з приводу анкети секретарства великоруських справ.

Зважаючи на те, що анкета, розіслана великоруським секретарством викликає багато непорозуміння між місцями, генеральне секретарство освіти доводить до відома всіх:

- 1) Що ця анкета розіслана великоруським секретарством без порозуміння з генеральним секретарством освіти;
- 2) Що на цю анкету генеральне секретарство освіти в своїй діяльності спиратись не буде;
- 3) Що для визначення складу итаким же розв'язання шкільних між національними секретарствами генеральне секретарство освіти і генеральна шкільна рада, яка складається з представників всіх націй, розробляють детальну план;
- 4) Що відповідь на цю анкету не є обов'язкова для шкіл.

Далі (генеральна шк. рада заслухала і обміркувала анкету, розіслану великорос. секретарством і поясненія комісії по великоруських справах і внесла такі постанови:

- 1) Що справи, які торкаються шкіл і учнів всіх націй України належать до компетенції генеральній шкільній раді і генерального секретарства освіти;
- 2) Що справа переведення анкети по такому дразливому питанню, як національне, вимагає особливого обережного відношення — генеральна шкільна рада висловлює свій жах, що великоруське секретарство розіслало анкету, яка торкається шкільних націй, без порозуміння з генеральним секретарством освіти і шкільною радою, порушило принципи спільної роботи і внесло непорозуміння між націями.

Генеральне секретарство продовольчих справ одержало таке повідомлення від подільської губерньської продовольчої управи:

„Спасивши Поділля що до продовольства крижана. В подільській губернії, як і в інших, крижана величезна кількість продовольства харчуванням, викачується і вилучається далі хліб, цукор, і тваринні продукти шкільними частинками, що переходять по губернії.“

У західніх повітах фронт узяв усе. Людність голодує і може існувати лиш підвозом з інших повітів губернії.

Засів поля на весні нічим не забезпечені. Демобілізація довершить картину руїни. Сила торбарів з родних губернь, що закупують і силою забирають хлібні запаси, є явцем, якому нема чого протиставити. Голод у всьому Поділлі немилучий.

Поміщицькі запаси або одні, або ж розіпрадені й знищені пограбованими. Селяне ж ховають свій і нагробований хліб почасти в-за почуття самоохорони, почасти з бажаннями казиви: серед них панує думка, що хліб діжде до 100 карбованців за пуд. Прямусового апарату нема, а тому нема на що й надіятись. Губерньська продовольча управа вважає, що зважаючи на зазначені обставини, вона не може нести ніякої відповідальности за продовольчу справу як що до харчування людности губернії і весняного засіву поля, так і що до виконання нарядів для фронту“.

Грабують добро України.

По відомостях генерального продовольчого секретарства більшовики по всіх місцях, де їм пощастило захопити владу реквізують без усякої платні хліб, цукор, угля й інші необхідні припаси, вони вивозять під охороною збройної сили на північ.

Тому ж секретарству телеграфують, що на Хорольській цукроварні звенигородського повіту почалося грабування цукру. На цукроварні є більш як 200,000 пудів цукру вартість якого перевищує 12,000,000 карбованців. Телеграма зазначає, що грабування може легко переринутися і на сусідній Києво-Славгородському заводі, де зараз мається запас цукру в півмільона пудів вартість більш як 30,000,000 карб.

110.000 пудів шнури.

Генеральне секретарство продовольчих справ одержало 110,000 пудів шнура, яка передала Дніпровській спілі союзників товариств для поділу між людністю. На всю губернію припадає коло 10,000 пудів. Частина цієї шнури буде поділена між залізничниками, частина між почт.-телегр. служачими.

Трансильванці. Головною військовою директором державної республіки телеграмом від 10-го січня зацитує військового генерального секретаря, який направили в Трансильванці, які йдуть з Київа та Мінська.

Ареши молдованського уряду.

В генеральному військово-секретарстві одержало повідомлення, що в Киїші в більшовицький комітет заарештовані молдованського уряду.

Більшовицькі розібрани залізницю, через ніщо здійснив підвоз харчу і перевезли ульяноних солдатів.

Перевод стрілки годинника.

На останньому засіданні Генерального Секретаріату ухвалена постанова, про переведення стрілки годинника на території України.

Зменшення ціни на цукор.

В 10-го січня ціна на цукор будуть знижені до таких крив: рафінад—1 карб. 20 коп. за фунт, пісок—1 карб. 10 коп. Продовольчим комітетом кооперативам буде дано право розпродувати старі запаси цукру по старій ціні.

Українсько-польська торговельна палата.

По відомостях генерального секретарства при і промисловости серед польських промислових кол виникла думка заведення у Київі українсько-польської торговельної палати, яка б мала за завдання, як сказано в проекті статуту,—допомагати економічному зближенню України та Польщі на шляху торговельно-промислових інтересів.

Визначення О. Саліковського.

Секретарство внутрішніх справ доручило виконувати обов'язки Київського місцевого комісара губернського комісара О. Ф. Саліковському.

Зважаючи на нове доручення О. Саліковський прохав Голову Генерального Секретаріату увітати його од обов'язку місцевої комісії по обороні України. Проти цього не задоволено.

Генеральний суд Для 15 січня 1918 року о 11 год. ранку в помешканні Генерального Секретарства судових справ (Хрещатики 22, Град-Отель) одкривається генеральний суд. На урочисте свято відкриття генерального суду.

Тимчасовий закон

про утворення Української Народньої армії, ухвалений 3 січня 1918 року.

§ 1. Для оборони рідного краю від зовнішнього нападу заводитьсь в Українській Народній Республіці військо (народна міліція).

§ 2. Доручається генеральному секретарству по військових справах негайно виробити закон про народню міліцію.

§ 3. До остаточного вироблення цього закону генеральне секретарство по військових справах, повинно негайно приступити до організації і набору кадрів інструкторів, котрі після відповідної підготовки мають стати до роботи по заведенню народної міліції в Українській Народній Республіці.

§ 4. Для військової підготовки ті особи, що вступили до кадру інструкторів об'єднуються в окремі військові частини: сотні, курні, полки, дивізії та корпуси і т. и.

§ 5. Кадри інструкторів організуються і об'єднуються в військові частини по територіальному принципу—по повітах та губерніях.

§ 6. Інструктори набираються на таких підставах:

- а) договір військового найма на певний срок;
- б) повне удержання, платня по 100 рублів в місяць;
- в) за виконання спеціальних обов'язків окрема платня по штатах;
- г) марна відповідальність за злочинний договір;
- д) нечленике виконання обов'язків, які будуть накладатись розпорядженнями і приписами Правительство.

стаття Української Народної Республіки;

е) на всі спеціальні посади інструкторського кадру призначення робить військова влада;

ж) всі накази інструкторської старшини виконуються обов'язково і неуклино і

з) до інструкторів приймаються громадяне України від 19 років.

§ 7. Утворюється три корпуси кадрів інструкторських в усякого роду зброї відповідно до трьох військово-географічних округів: Київської (Київщина, Поділля, Волинь), Харківської (Харківщина, Чернігівщина, Полтавщина) і Одеської (Херсонщина, Катеринославщина і Таврія).

§ 8. Вищезазначені кадрові корпуси повинні в сумарно хвилю служити обороні Української Народної Республіки від всякого зовнішнього нападу, а також обороні здобуттів революції від всяких спроб повернути старий лад.

§ 9. Українська Центральна Рада на увазі негачности справи і небезпечного становища України політичного і міжнародного наказує генеральному секретарству по справах військових, негайно приступити до переведення цього закону в життя і одлучає секретарству кредит в кількості до 400 мільонів руб.

§ 10. Генеральне секретарство негайно повинно приступити до вироблення обсяжень по організації Української Народної міліції і корпусів інструкторських кадрів для проведення цієї справи законодавчим шляхом.

§ 11. Генеральне секретарство по військових справах повинно приступити до повільної демобілізації сучасної армії по роках служби. Після переведення демобілізації регулярна армія кається.

Накази київської військової округі.

Щоб виповнити вироблені Генеральним Секретаріатом правила в'їзду в Київ і наказ по генеральному військово-секретарству з дня 7 грудня 1917 року № 122, а також накази Київської військової округі 31 грудня 1917 року №№ 1758 і 1759, якими наказано був в'їзд в Київ для в'їзду в Київ з військовими паравозами в зв'язку з військовими і наказами.

Оповідати про це все населення округи, прошу всіх і кожного домогтися по змозі в цій загальній справі заспокоєння країни й установлення в її лад.

Першою допомогою буде точне виконання встановлених правил про в'їзд і перебування в м. Київ та про тримання зброї.

А що до військового, то обов'язок їх перед батьківщиною вимагає від них чесно, необхідноючись, допомогти справжньому здійсненню всіх установлених і загальних інтересів країни, зазначених вище розпоряджень Генерального Секретаріату, генерального військового секретарства й власне моїх.

Підписав: Отман військової округи Шинярь.

Маючи на увазі крайню важність охорони складів вуглеводних матеріалів на Ілсій горі, наказую начальнику складів, мінірувати весь прилягаючий до складів район.

Все громадянство м. Київа дозову до відомости про мое розпорядження, щоб не було нещастя.

Підписав Отман військової округи Шинярь.

Великоруський рух на Україні.

На останньому засіданні організації великоросів на Україні було ухвалено такий тимчасовий статут.

I) Організація великоросів на Україні в'єднана національною організацією, котра приймає на себе обов'язки в справі захплення інтересів громадян великоруської народности на території України як військового обмежованого самовизначення цієї народности.

II) Організація складається з людей російського проісходження, котрі солідарні в цілях і дотримують її організаційного захисту своїх інтересів.

III) Участь в організації великоросів не забороняє входить в кожную політичну партію а також належність до якої небудь партії не забороняє приєднання до організації.

IV) Організація ставить собі єдиною цілю: 1) Організацію представничих органів великоруської народности. 2) Охорону великоруської культу-

ри й прав великоруської народности.

3) Демократизація російської серед великоросів на Україні з розвитком просвітній діяльності.

4) Охорону добрих відносин великоросів та інших національностей організованого струмку.

5) Підтримку культурного життя воїна великоросами, не зважаючи на те, де вони живуть.

В ініці засідання була обрана вибори тимчасової ради. Обрані: С. Ляшкін, І. Н. Раїонов, Попова, М. М. Сухотина, П. І. Мофалов, І. Н. Шербинський, Н. Свірелін.

Закони, ухвалені Уставними Зборами.

Державний лад Росії.

Іменем народів, які складають російську державу, Всеросійські Уставні Збори постановляють: Держава Російська проголошується Російською Демократичною Республікою, а її основним принципом нерозривному союзі народів і суверені в межах встановленої державною конституцією.

Закон про землю.

1. Право власности на землю в межах Російської республіки віднає й на завжди скасовується.

2. Всі землі, що існують в межах Російської республіки, з усіма їхніми підземними багатствами, лісами й водами, складають народну власність.

3. Порядкування всею землею й підземними багатствами, лісами й водами належить республіці в особі її центральних органів та органі місцевого самоуправління, на основі законів, які встановлює республіка.

4. Країна Російська розподіляється на райони, котрі самі порядкують землею й правами підстави, відносять земельні права на підставі законів та по згоді з республікою.

5. Базисним елементом органі місцевого самоуправління є багатства, ліси, лісові запаси, водні ресурси, природні багатства, найповніший розвиток земельної справи й справедливий поділ всієї продукції добра серед населення.

6. Право особи й іноземної землю, її багатства лісами, лісами та води здійснюється тільки в формі правокористування.

7. Користуватись землею, її підземними багатствами, лісами та водами можуть всі громадяне Російської республіки, без ріжничих національностей та віри, і їх права захищає державні та громадянські інституції.

8. Земельне право користування одержується, здійснюється й правляється на підставах, встановлених цим основним законом.

9. Права земельні, що належать їм окремих особам, союзам та інституціям, поскільки вони суперечать цьому закону, скасовуються.

10. Відокремлення в народну власність земель, підземних багатств, лісів та вод, якими володіють інші окремі особи, союзи та інституції на праві власности, або іншому річовому праві, робиться без викупу.

Демократичний мир. Іменем народів Російської Республіки.

Всеросійські Уставні Збори, в словлюючи непреклонну волю народної негачности прийняти війну й виконати справедливі загальні й національні пропозиції розпочати шлях до повного та точного утворення нового миру, приємних для всіх народів, щоб поставити кінць од імені всієї коаліції держав, що ведуть в Російській Республіці та її союзників війну.

Уставні Збори мають величезну сапевність в тому, що величезні народи Росії, які виступили в війні аустрийсько-німецькій народів й урядів обидвох держав, що загальною усиллями до швидкого миру, який забезпечить їм достойнство всіх великих народів.

Установчі Збори ухвалюють ти з свого складу повинна бути комісія для переговорів з представниками союзних держав, щоб передати їм ноту з пропозицією вироблення умов мирного договору, а також для виконання повн Уставних Зборів в справі миру й переговорів з державами, що ведуть проти нас війну.

ТЕЛЕГРАМИ

Розрухи в Австрії та Німеччині.

ВІДЕНЬ, 9. Через задержку в доставці харчів в Празі виникли робітничі розрухи. Були мітинги, на яких оповіщено загальну забастовку...

БЕРЛІН, 10. Робітничі розрухи виникли в Празі і по інших містах Богемії, а також в Ольміці, Кравові, Дебречині та в прифронтових містах на італійській і російській границі.

Серйозні розрухи виникли тільки в Празі, де робітничі вийшли на вулицю. Були сутички з поліцією, остання стріляла в повітря.

БЕРЛІН, 10. В Австрії та Германії розрухи. В Кельні юрба робітників пройшла з сльозами «Марсельези». Маніфестанти кричали: «Геть імператора, геть Гінденбурга! Хаїба міра!»

БЕРЛІН, 10. Угорський міністр харчування гр. Гадін подався в одставку, бо виявилось, що не вдається закупити потрібної кількості зерна та мук для потреб населення.

КОПЕНГАГЕН, 10. Особи, які прибули з північно-східної Германії кажуть, що по багатьох містах громадянська увага, знаття справ і серйозне ділове відношення до них з боку голови перемославської управи «Носаря (Хрустальова). Він тільки й оживав, коли мова йшла про земську справу...

Соціалістична маніфестація у Празі.

ВЕРН, 10. Чеський пролетаріат у Празі об'явив загальний страйк 100.000 душ брало участь у маніфестації. Театри закриті. Газети не виходять. Чеські робітничі маси вимагують швидкого миру на основі самозвичивення народів.

Відповіді німців большевикам.

ПЕТРОГРАД, 10. На останній засіданні у Бересті большевицькі слухачі вимагали перерви, бо в останній момент Гейман заявив, що він не прийде до Бересту та й сказав: «Границя Германії та Росії».

Здвоєні большевицькі запитували: «А як далі Бересту?» В відповідь на це Гейман сказав: «Далі вас не торкається. Це діло Геймана».

Каменів запитував, «що німіці роблять, коли Росія не згодиться на це?»

Гофман відповів: «через тиждень захопимо Ревель».

Большевицькі вимагали перерви, після котрої заявили, що вони згодні вали такіми умовами й протестують проти тону, усвоеного в останній час німцями. Після того вони заявили, що просять десятиденної перерви для обміркування відповіді.

Німці не охотно на це згодились й заявили, що це остання одностороння большевицька.

Російська делегація негайно вийшла до Петрограду.

Большевицький комісар по справах України.

ПЕТРОГРАД, 10. Комісаром по справах України большевицькі призначили Олексія Панкратова, який скінчив гімназію в Немирові, а потім вчився в військовому та в петербурзькому університетах.

Чорноморський флот.

СЕВАСТОПОЛЬ, 10. Сьогодні «Центрофлот» вступив в командування чорноморським флотом.

Гроші і марки.

ПЕТРОГРАД, 10. Комісар почав і телеграфні сповіщає, що на Україні вискоблюються тільки лести та телеграмні грошей і марок не посилають. За всієї України Петроград має знайти тільки з Харьковом.

Вбивство ген. Некрасова.

ОДЕСА, 10. Вчора на ст. Корсунці большевицькі задержали ешелон румун, серед котрих був помічник Шербацова ген. Некрасов з своїм ад'ютантом. Обидва вони сховалені у місті, де їх підняли селяне та працівники на станції. Большевицькі з вигуком «Вий Шербацова!» чинилися до них і убивали обидвох.

світлинський хор співав українські пісні.

— Манівський єврейський народний клуб. Камівський єврейський народний клуб (на Київщині) влаштував єврейські вечірні курси для дітей, вступивши при курсі оповістки. Ці оповістки розліплював по місту малейкий хлопчик. На вечір хлопчик зроби ти це в шкільних місяцях, як з'явився три хлопці, які позовіли посуваючись за хлопчиком, що ліпив оці оповістки, зривали їх та кидали на шлях.

На запитання одного добродія: «що це ви робите?.. Сором так робити нічним громадянам!» — Хлопці не соромлячись відказали: «ми провадимо свою революцію, а не в буржуїні», й дали вели свою роботу.

— На фронті. Ми одержали звістку, що на південно-західному фронті в 7-й армії, в XI-й армії багато коней здохло з голоду, годували нічим, продаж їх селянам йде дуже хутко, але все ж таки багато їх лежить на шляху і вороги використовують їх очі. Страшно дивитися на скотину, яка від голоду гризе дерево, їсть гній, дивиться попутними очима.

— Боротьба з розбійниками. Весело-Слободське вільне козацтво зробило напад на розбійників, які засіли в селі Грузькому Вишівської волости Київського повіту. Убито 15 злодіїв, забрано 2 кулемети, силу ручних бомб, рушниць та пороку.

В другій сутічці задержано семеро злодіїв. Вони були засіли в одному будинку, відкинули з кулемета. Тоді козакі підпалили будинок, і злодії здалися. З-го сінця над ними мав статись народний суд, але якимсь чином злодіїв викупили.

Полтавські земські збори.

В кінці грудня відбулись надзвичайні губернські земські збори, перші збори демократичного складу. З числа 100 губернських гласних прибуло коло 70, а потім ще приїхало кілька нових. Трохи не всі місця зайняті. Має бути можливість до неї чорніти в сні, а більшість — жрецько-буржуазні депутати. Штани заступників були чорні, і кілька дододків — наче намішено не убралось в інтелігентську одягу, а може такі й справді нема. Серед публіки шукають: «хоба ж можна тепер надівати крамляні комірки та штани на випуск? Зразу втереш престиж демократа...» Чимало молоді, є й такі, що мають на вигляд літ 18—19. Настрій — досить жвавий. Головує губернський комісар Д. Левитський. Управа має вигляд сумний і мовчазна. Опе тепер перевербатують її, і тому вона наче передчуває небезпеку... Ще й раніше були чутки про те, що «буржуї» посядають, а виберуть виключно «демократів». З того приводу чути було в городі великого жаху про те, що можуть скінтити голову управи Кіянщина, давнього члена управи, працюючу людину, знавця земської справи, але — буржуї... Пануюча мова — українська, однак рідко хто говорить чисте, закидають русизмами, а в захваті переходять і зовсім на «російську», навіть і «демократи».

Державні од управи було прочитано дуже мало, хоч кажуть, було виготовлено їх чимало, та не встигли збори розглянути, бо всі гласні були заняті, головні виборами. Засідання відбувались годні 4—5 на день а то все радилось та спорилось, не прилюдно, про те, кого вибрати. Агітація була розвинута сильно. Всі думали, що подолає селянська спілка і в члені управи вийдуть її кандидати, між якими визначався особляво Янко, котрий і раніше на літніх зборах, був настановлений спілкою у члені управи; однак, він сам себе провалив тим, що під час обговорення земських справ, він говорив тільки мітингові промови (до сить невдалі)... Далі всіх було очевидно, що земська справа його не обходить, і не тамти він її, — мітинговий «оратор» та й усе. Спілка розколюється на двоє, чи на троє, і Янко одібрав тільки 5 записок як на голову управи, так і на члена управи. Велика труднація і метушня виникла з того, кого вибрати на голову управи. Для всіх була очевидна дилетантськість і розуміння земської справи з боку Кіянщина, але ж от — буржуї і від якої лівої партії не належить, — здебільше погодився на Токревському (теперішній член управи, еседе) і його вибрани на голову. На членів управи вибрав: П. Чижового (хоч він і не виставляв своєї кандидатури і, здається, зовсім зріпав після виборів), Черненко (аромом) Величка (хвершал).

Гайдамацький корпус.

Запис в гайдамацький корпус, якого формує Петлюра на особликих умовах строного порядку й старшинського братства гетьється у військовому секретарстві (Фундуківська, 11).

Одправка війська на большевицький фронт.

Позавчора вночі епішним порядком розпочата погрузка у вагоми війська всіх родів зброї аж до ампонарків включно для одправки проти большевицького фронту.

Всі отряди йдуть в супроводі членів соціалістичних партій та членів селянської спілки.

Одставка Капкана.

Командуючий військом України проти большевицьких полковник Капкан подав в одставку. Вчора не одержано бюлетеня його штабу, бо штаб цей ліквідує свої справи.

Одновлення Катеринославу.

Позавчора в Генеральному Секретаріаті одержано відомости, що українці одновляли у большевицькі Катеринослав та Олександрівськ.

У Києві.

Повідомлення. Сопіт садатських депутатів й губерніальний комісаріят одержали із Петрограду телеграму, в якій говориться від імені центрального комітету по постачанню й харчуванню армії, що в цілях ознайомлення з станом продовольчої справи на місцях, — як на фронті так й в тилу, при центральному комітеті постачання й харчування армії, утворено інформаційно-статистичного відділа по постачанню.

Збори. 12 січня в 6 1/2 год. веч. в пом. Українбанку (Хрещатик, 27 пом. 8) одбудуться надгорові збори центрального українського кооперативного комітету по такій програмі: 1) кооптація нових членів комітету; 2) додатки до програми з'їзду; 3) промісія для затвердження термінології української кооперативної; 4) про видання трудів Ц з'їзду; 5) докладна доповідь Українбанку; 7) взаємодія комітету й Совітської Всерос. Коопер. Співдружності; 8) теча докладів та доповідей.

Комітет гласних студентів українського народного університету звертає ще раз увагу т.т. на це, що всі мають виспатися в «Січевий курінь». Хто в найближшому часі не вступить в «Курінь», підлягає після постанови загальних зборів бойкоту.

Бюро української партії само стійників-соціалістів містяться по Хрещатику № 45, кв. 1, в помешканні секретаря Івана Андрущенка. Інформації по справах запису в члені партії і ввагалі, даються щоденно, включаючи субот і неділі від 5 до 6 годин вечора.

Збори виконавчого комітету всеукр. з'їзду с. с. відбуваються що суботи в 7 год. вечора.

Збори математичної комісії т-ва шкільної освіти відбудуться в суботу 13-го січня о 8 год. вечора в помешканні секретарства народної освіти. Просять прийти всіх, хто хоче взяти участь в роботі комісії.

Поправна. У статі П. Мазуркевича — «На порозі Собору» через недодаток коректури попало в третій рядок зайве слово «обрав».

Події в Петербурзі. В Києві перекоплено таку радіотелеграму германського телеграфного агентства:

«Петроградський кореспондент італійської газети «Sorgiere de la Serra» сповіщає в Берлі, що в Петербурзі багато арештів і турсів. В багатьох частях міста йдуть на вулицях бої. Похекуди барикади. З Кронштадту прибуло кілька воєнних кораблів на поміч народним комісарам.

Збори «Осередна», перші після свят, відбудуться в суботу 13 січня в 8 годин вечера в Ольгінській гімназії (Терешківська, 2).

Всіх членів просимо неодмінно прийти. Голова.

Рада спілки служачих та робітників Київської округи водних шляхів сповіщає, що технічно-освітні курси почнуться 13-го цього січня в 5 годин вечора в помешканні городської школи на Фролівській вул. дім № 1 (Поділ).

Вісти з краю.

— З діяльності «Просвіти». В селі Вільшанці Бузьвської волости Таращанського повіту (на Київщині), в помешканні Вільшанської початкової народної школи «Просвіта» влаштувала першу українську виставу. Ставили «По ревізіі» й декламували. Народу було на виставі дуже багато. Вистава пройшла дуже добре. Про-

Ця делегація мусить, під керівництвом Установчих Зборів, негайно приступити до виконання своїх обов'язків.

Висловлюючи од імені народів Росії, жаль, що переговори з Німеччиною, які почалися без попередньої угоди з совітськими демократами, мають характер переговорів про сепаратний мир. Установчі Збори, іменем народів Російської Демократичної Федеративної Республіки, продовжуючи перемир'я, беруть дальші переговори з новими в нами державами на себе, щоб обороняючи інтереси Росії, домогтися, по згоді в долежній народній, загальної демократичної миру.

Українська Установча Рада.

Вибори в українську Установчу Раду по місту Києву дали такі наслідки. Подаємо тут підрахунок голосів по 81-ому участку громадянських виборців та по з військовим виборчим часткам.

Список № 1 (українських с.р. та сел. спілки) 18297. № 2 (укр. соц. фед.) 848. № 3 (рос. соц.-рев.) 1224. № 4 (укр. труд. соц. гр.) 115. № 5 (безпарт. рос. вло.) 21644. № 6 (р. с.-д. р. п. мешк.) 8292. № 7 (євр. с.-д. р. п. «Поакей-Ціон») 559. № 8 (євр. с. р. п., с. с. й е. с.) 1899. № 9 (парт. народ. волі) 8259. № 10 (об'єдн. польськ. п.) 4585. № 11 (укр. федер. дем. н.) 581. № 12 («Бунд») 1062. № 13 (больш. й «Лівіца») 8868. № 14 (біженців укр. Холмщини й Гродненщ.) 64. № 15 (сел. спілка радомисльск. повіту) 11. № 16 (євр. нап. виборч. комітет) 6677. № 17 (блок укр. амост. й укр. труд. н.) 456. № 18 (п. п. с.—«Правіца») 850. № 19 (союз хазан.—хліборобів на Ук. А.) 189. № 20 (укр. с.-д. р. п.) 3890. № 21 (тот. безпарт. н.) 144.

Від Отамана Української Гайдамацької Коша Слобідської України.

З дозволу військової влади в форму Гайдамацький Кіш Слобідської України. Кіш поклясти Україну од большевицькі. Хто любить свій край, бажає добра нашому трудящому люду і тим словами, а ділом і своїми діями хоче в цей гіркий час допомогти нашій Отчизні, — хай записується до Гайдамацького Коша.

Отаман Коша С. Петлюра. Отаман Штабу Коша Ол. Сливинський. Помішник його Ол. Удовиченко.

Війна з большевиками.

Призначення М. Шиннаря.

З огляду на оповіщення большевицьким війні без усякого жалю генеральний секретарство військових справ наказує:

Командуючого київською військовою округою М. Шиннаря призначено командувати усіма військами, що направлені проти большевицькі, а саме: розбійниками та вільними козаками і денікінськими отрядами».

Призначення С. Петлюри.

Отаманом українських гайдамацьких кошів Слобідської України (Харьківщині) призначено бувшого військового секретаря С. В. Петлюру, якому в наказі за № 8 від 10 січня дано наказ:

На основі наказу генерального секретарства військових справ вам надано в командування і під командуванням в районі діяльності ваших кошів підкоряються вам.

Командуючий військом к. в. о. Шиннарь.

Наказаний штабу к. в. о. Гренів.

С. Петлюра надані широкі права, зокрема розпорядитись використанням всіх місцевих заходів для боротьби з большевицькими.

Всі вичаєнні гарнізони та військові частки в районі діяльності отрядів к. Петлюри (Харьківщина, Катеринославщина, Полтавщина і т.) підкоряються йому.

Установче Зібрання.

ПЕТРОГРАД, 10. Восьмого січня уранці рішено було, що Установче Зібрання через те, що неспокій, не покине Петрограду і збереться у помешканні одного паку, і тільки в крайнім разі переїде до Києва.

Затримання Румунських пароплавів.

ОДЕСА, 10. Всі румунськими військовим та пасажирським пароплавам, котрі стоять у чорноморських портах виборено виходити у море.

Визволення сенаторів.

ОДЕСА, 10. Арештовані у Одесі румунські сенатори визволені з під арешту крім їхніх румунських офіцерів вільнодержавних і шпіонажі.

Всякі звістки.

Японський десант у Владивостоці. Як уже по ідомало, у Владивостоці прадо до кілька японських крейсерів, які висадили десант. Японський консул у Владивостоці звернувся до населення з такою відозвою:

„Імператорський японський уряд, маючи на увазі, що при обставинах теперішнього часу японці, які живуть в м. Владивостоці та в його околицях, на звичайно турбуються, постановив надіслати військові кораблі у Владивостоцький порт. Постанову цю прийняли тільки для того, щоб захистити своїх підданців, що є прямими обов'язком уряду.

Японська імперія, як справді друга країна Росії, палко бажає нічого здорового розвитку останньої, причому має надію, що справедливі інтереси Японії й інших союзних країн вшляки поважатимуться в межах Росії. Разом з тим, імператорський уряд зовсім не має на думці втручатися в питання політики й ходу Росії, яке вирішити російський народ для своєї країни, тим більше, що сучасна мета одрагани військових кораблів зовсім не має ніяких зв'язків з цим питанням.

Література, наука.

Нові книжки.

- Джен Лондон. Поганець. Переклад Сава Крилич. Видавництво „Книгозбірня“, ч. 1. Київ 1918, стор. 32, ціна 75 копійок.
Джен Лондон. Велике чудо. Переклад Сава Крилич. Видавництво „Книгозбірня“, ч. 2. Київ 1918, стор. 32, ціна 65 копійок.
Джен Лондон. На межі. Переклад Сава Крилич. Видавництво „Книгозбірня“, ч. 3. Київ 1918, стор. 36, ціна 65 копійок.
Джен Лондон. А.—То. Переклад Сава Крилич. Видавництво „Книгозбірня“, ч. 4. Київ 1918, стор. 32, ціна 65 копійок.

„Перший крок“. Вийшло із друку ч. 1 органу семінарів Київської Уч. Округи „Перший крок“. Зміст: Поезії: Т. Шевченка, В. Самійленка.—Юнак: Розмова хліборобів.—В. Самійленко; Людськість.—І. Свєтлицько; На волі.—І. Свєтлицько: Війна XX століття.—В. С.: Пступ.—В. С.: Не будемо ми йти.—Визволенець: Завдання шкільного виховання.—Яків Новак: Щоденник селянського юнака.—Хроліва.—Оповідки.

„Вільне слово“. Вийшло ч. 4 часопису „Вільне слово“.
„Український Голос“. Вийшли перші чотири тижневік в Омську „Український Голос“. Поезії—Дж. Адамсевича, статті—Йосипа Уса, В. Г., М. Станіславського та інших.
„Черніговська Земська Газета“. Вийшло ч. 1—2 „Черніговської Земської Газети“. Статті: В. Анського, П. К. В. Чміля, Н. Степаненка та інших.
„Народна Справа“. Вийшло ч. 1 тижневік „Народна Справа“. Поезії: К. Давидовича, В. Садовського, І. Шолоха, К. Шиманського, Юрка, В. Дорошківича, Ф. Зайко Заїчича, О. Поповича та О. Сачківської.

„Ізвістія Херсонського Узв'язного Земства“. Вийшло число 51—52. Поезії: О. Олесь—Статті: Т. Петрівського, Прох. Воронина, Х. Гаурка, І. Чемака, Онисія Третяка та інших. До редакції надішли: „Вістник Волинського Губернського Комісара“, ч. 1.

„Американські Бюлетеня“, ч. 1. „Вуляр“ ч. 3.

„Нягар“. Вийшло з друку ч. 1 і 2 часопису „Нягар“. Статті: В. Модзалевського, Гр. Дмитрика, С. Пановича, С. Фірмова, К. Лоскюка, О. Лавіцького, О. Милука, К. Малевицького, В. Страшневича, О. Волошиця, П. Богачького, О. Діхтера, В. Яворського, В. Корольова, В. Дзурковського, М. Корня, П. Зайчича, і Свєтлицького.

цького, Є. Тимченка, Ол. Дорошківича, С. Русова, А. Лободі, І. Станіславської-Черняхівської, П. Гала, М. Зерова, М. Савоцького, В. Старого, О. Кисіля та Д. Ревуцького.

Лист до редакції. ВІДОЗВА.

Формується полк „Української Республіки“. Завдання наше збудувати міцну військову частину на підданні розумної дисципліни, по зразку армії західно-європейської.

Наша Україна переживає тяжкий час; вороги насувають на наш рідний край, хочуть завладати і знищити Українську Республіку. Скоріше знархін, руїна і розбій і грабунки. Стогне наш нарід от беззаконня і розрухи. Руські большевики цілими отрядами насувають на Україну, хочуть її зновлати і обернути в московську провінцію. Руські большевицькі грабують наших селян, одбирають од них хліб і худобу, забирають на наших залізничних вузлів і керосин і одправляють все це в Московщину.

Руські большевики мордують і розстрілюють вірних синів України. Не можна перелічити усіх нещасних вчинків злочинців цих озброєних банд, що суцять з Московщини на Україну, аби її сплюндрувати в кінець. Годі нам терпіти таку наругу і ганьбу. Встанемо усі, як один, в оборону нашої незалежності. Вступаймо усі в цей полк для боротьби за свою волю, за свою землю, за інтереси трудового українського люду, за нашу Українську Незалежну Республіку.

Охочих поступати в полк „Української Республіки“ прохатиме звертатися по такій адресі: Мих. Яворська вул. Готель—Ялта № 27 що-дня від 3-х до 6-ти годин дня.

Полк має свій статут. Командир полка Української Республіки капітан м. Валювач.

Комісар 5-го армійського корпусу член Центрального Раді імжмер докт. техник П. Макаренко.

10-го січня 1918 р. № 268.

Театр і музика.

Український військовий хер. Музичний Відділ генер. секретарства нар. освіти в пореволюційні Центральним Політичним Бюро по охороні революції в Українській Народній Республіці організує Український Військовий Хер м. Києва. До хору приймаються всі козаки сточи до хорového співаку. Директорми хору запрошено видатні хіротейські співаки: О. А. Кошляк, К. Г. Стеценка і інших. Співання почнуться в найближчім часі.

Занесуватися до хору в Всеукраїнській Раді Військових Депутатів, вул. Терещенківська ч. 2, „Агітор“ у т. Лютого від 11—1 год. і 5—7 що дня а також в Музичнім Відділі генер. секрет. освіти Хрештаті 88—11 пов. кім. 53, від 11—3, що дня крім свят.

Святковий репертуар Національного Театру.

Святковий репертуар складався так, як складався репертуар звичайний: трохи нового, трохи більше старого (що цілком зрозуміло, зв'язаним на святкову публіку). Перша частина свят у театрі пройшла з ашлагом, маленькій одалив публіки після Нового Року і, нарешті, під вінець свята установився приблизно те саме явище глядачів, що було й до свят. Прямно гуляють порожи балони, рідко хто лузкая насиння, рідко який салдат крикне під час дій: громадей, громадин армій! Взагалі, в Національному Театрі знову стало можливим „слухати“. Коли б не така убога завіса, то сміливо можна було б сказати, що інтелігентному глядачеві чи не найкраще сидіти й слухати в Національному Театрі.

Але! в'єса в свій час критика одзначала. Геворенс було також і по постановку старих в'єса. Заввачу пер тільки де-які подробиці. Ці подробиці повторюються що-разу, ображаючи слух і око глядача. Неважко режисер цього не помічав? Чи може артист не вважав на слова режисера?—Ф. Левіцький в „По ревізії“ говорить Ірвєдї-моєюні: нарешті я таки діждався, що побачив тебе „мордох до морди“. На цей деморві ефект навіть галорка не сміється. Жужінського в ролі Гарасяка тільки можна бачити а не чути, бо навіть із чет-

вертого яду ніяк не розбереш, що він бучить. Помітно було, як царське утримується од сміху, глядючи на це опудало—Гарасяка. В „Тартюф“ Каргальський насидіє пива перед білою, кели, оббурюючи проти світло-білого Тартюфа, якого пиймали на таричому, він увесь час трясуть гнілого головою. Обурення в Каргальського виходить тільки комічним. Петлішенков (з „Чукаха“ Хома Нерукі) ходити „техом“ навколо Віталія, пим показуючи, що Хома Нерук не більше свого брата,—могла підказати тільки філарська жайка. Взагалі Петлішенко грається своїм талантом як мляцем. У Остапа (Волков), коли він прийшов із Ярною просити батька не розлуцати їх, на душі зовсім невесело, а він сміється. Вижен у цьому як Волков, так і Петлішенко, який увесь час не перестав „вигукювати коники“. Сагарбаський (Чичера) у сміху не знає пугуття міри. Масові сценки в цій п'єсі проведено недбало. Гнів селян на Хому так швидко переходить у радість, коли повертаються чумакі, що за наївність селян став соромно глядачеві. Ніякого переходу психологічного, ніякого зв'язку. Масові сценки тільки й держаць на Палиєнкові. Судилний образ Остапа од грд Чичорського, який не мали прекрасно грав у „Лісовій Квітці“. Погано співав пісень у „Молодій Крові“. В цій п'єсі комусь свідаться в'єса хата Кліма, не виплюючи й сіней. В „Зачарованому колі“ чейдль, що наливає гостям вино, разом із останніми оббурється, розмахуючи стріями глечиками! Співання на честь хазина пісно разом із гостями чесь не личить чейдльникам. Д-на Галебова і досі говорив зафрра, сказаф, чюси, чюю й т. и. У вимові Каргальського часами проскакувало городнянське аканья. Хочеться вірити, що це було випадково.

Оце, здається, й усі дрібниці, які кидались в вічі на святковому репертуарі. Не всі з них дуже важливі, але хотілося, щоб їх не було.

Чукова гра Горьченкова! Сон про зайчика в „Огнях Іванової Н. чі“, П. гра в „Лісовій Квітці“—на скоро забувається. Пастинча гра Мар'яненка, вільна і зв'язана—Горис Габієвський та Деврило, безжурно-жаміська Доді. Гарні декорації, особливо в „Зачарованому колі“. Дуже добре зроблено, що в цій п'єсі русали співають в супроводі самої флейти, а не цього оркестра, який глушить розкішну альтиво партії. „Колоди“ під оруду Верховниці пройшли значайно. Не достроював теорор в солю з собрано. В двох місцях на унісонних кіндих тигла октава, і це дуже неприємно агучало. Агенти увесь час не відважилися, бо хор після них ніяк не навчився ще співати.

Павлусь.

Р. С. Гірш над усе в Національному Театрі—є шеренгування артистів з пелюками до публіки після кожного ді. Трагічно спінчалася дія. Су-во, важко на душі. Хочеться думати, думати, святю обурення проти насильства зростає в душі. Але дія неясна в долоні публіки—і ст заліса угорі, дівчина, над якою посміялася доля, весело розкланється з вами. Образ, утворений на сцені, раптом розлітається. Невже це була тільки „думка“?—зринає в душі являйс голос.—Так, „кумедія“—відповдав другий голос, якому ніякого даа нема до мистецтва. І ви вже й сама весело плескаєте в долоні за „кумедію“.

Дописи.

С. ПІСКИ (Козелецького повіту на Черняхівщині). Швидко розростання та розвиток Нової Басані зробили те, що наше село Писки восталось немов би в затінку. Нікого Писки не цікавил, Писки теж у свою чергу мало чим інтересувались. А тим часом наше село ве з бідних, народ у нашому селі не з ледячки. Міг би, здеться, наш народ завести свою читальню, бібліотечу, міг би побудувати Народній Дім краще за Новобасанського. Шо міг би, то міг, а от якого цього в нас нема. Тоді, коли про Нову Басань ішли балачки, щоб зробити її повітовим містом замість Козельця, наше село ве ще стояло в затінку сусіднього містечка й жило своїм непомітним життям. Цялькй й нового було в Писках—це Толарська Крапнина („догребітська“) та кілька літ тому навад Українська вистава в Земській Школі, що було трохи розбудила сільське життя та зачепила в душі різні українські струни.

Після революції наше село трохи змінилось, і змінилось не на гірше, а на краще. До села стали доходити

українські книжки та газети. Писковська громада на весні вряжає свого делегата до Києва на Всеукраїнській Селинський З'їзд, організується в селі Сільський Комітет, а останніми днями Народна Рада, за голову якої обрано тямущу й ідейну людину—Федосія Рибка. Разом з українізацією шкoли (що вже в нас почалося) була думка в селі одкрити в селі товариство „Просвіту“, які вже в Новій Басані, Ярославці та інших сусідніх селах. Але цю думку так і залишили, бо завелася в нас на наше безголов'я салдати, що звуть себе большевиками. У от вони починають розсажувать по селу та роспамашувать: „зачем нам Україна?—жили в Московю сто літ, то й далі житимем. А буржуазну Раду треба розігнать.“ Отак каламутячи жарод, вони багато в нас зробили недоброго уже через одне те, що на виборах до Установчих Зборів російських та до Установчої Ради української збивають з панталіку темних та несвідомих громадян.

Голосун, мовляв, за большевицький баста. А коли раз попитали такого салдату: розсажуй нам, салубо, що то таке за большевицькі такі?—то „служба“ так пояснила.—„Большевицькі те ті, кого більше, а меншевицькі кого менше. От, як нас, селян на світі більше, то ми, значить, большевицькі“. Отакого сміх! Через цих салдат большевицьких, які висміють своє рідне, українське, почала одпадати охота в селян до українських книжок. Тих книжок ще й зараз багато валяється в бущому комітеті на столі, читають їх мало хто бере, а як і забере котору, то вже не верне назад, а покурить на цигарки. Наша сільська громада передплатила в село „Кієвську Мисль“, большевицьку газету „Пролетарська Мисль“ та інші, але вони несправно доходять. З нового року з розпочину Ф. Рибка буде передплатено в село „Народню Волю“ та інші українські газети. На Водохрище в нас мав бути концерт на користь інвалідів. Сільська громада доручила міщевому студентові розучити з хором українських пісань. Діло вже йшло добре, відбуваються співання в школі, але якась кучка несерйозних та нерозумних парубків увесь час перабиває хор розучувать пісані. Раді чейдль цю чейдль співанню у Земській Школі, навчаче ринають та гуркують дверима, а діти, беручи приклад із старших, і собі по-підвіконню пообіщують за зерешать на все село. Один із таких хлопців, коли його студент одставив із хора як неподходящого, сказав: „підожди ж тепер, я тобі пошню чоботи“. Цей хлопець шке чоботи.

Одним словом Писки квані вже потроху показують, що я вони на

Павлусь.

світі єсть. І коли б не салдати-большевицькі, які грають у Московську аудку та сміються з свого рідного, то в нас би досі була б „Просвіта“, й „Вільне Козацтво“, та свій театральний гурток. Хор теж би був, а такий як зараз, бо раз на рік зб'ярається. Діло в нас би пішло через те, що в нас є такі люде, що взяли ся б організувать, а також і через те, що в нас, хвалить Бога, нема ні пожеж, ні убитов, ні грабунків. А це показує, що в наших Писках народ не лхкий і що він за большевиками не піде.

Редактор Андрій Ніковський. Видає Товариство п. д. м. о. г. літератури, науки і штуці.

Дповідки.

Шукаю п. кухарки або за все. Адреса: Жиланська вул. 77—9. Сукчева. 1—0433—1

Шукають п. покоїка і кухарка. Адреса: Дідова вул. № 17—3. Спінтати Антоюка. 1—0432—1

В Київській Повітовій Земській Управі є вільна посада санітарного лікаря. Платня в рік 7200 карбованців. Звертатися до Повітової Управи (Рейтарська № 37). 1—532—1

Потрібні до ремонт. майстерств, котрі звачло на селах Київ. З. А. ВІДУЮчі з техн. оств. та пратк. по сільсько-господ. машинобуд. і добре звачли рахівництво. Звертатися: Київ, Інститутська 3. Союзбанк. 1—0430—1

Ліквідаційна Комісія південно-західного областного земського комітету може передати громадянським і військовим санітарним установам різного роду майно ліквідованих санітарних установ організації. За подробицями справами звертатися: Київ, Банкова вул. 4 пом. 5. телеф. 55—57 і 51—70. Прохатиме приватних осіб невалітися. 2—525—1

В січні вийде з друку одривний український календар на 1918 рік по старому і новому стилю. Ціна без списку 3 карб. При великих замовках знижка. Залаток і замовлення надіслати: Прядів и Подлас г.уб. Приватна вул. „Просвіта“. Почт. скринька № 79. 4—0420—2

Приймається передплата на 1918 р. на український сатирично-гумористичний двоєжильник

„ГЕДЗ“. Передплата, тимчасово 5 карб. Адреса редакції і контори: Київ, Рейтарська 20, пом. 14. Тел. 15 32. 8—0083—2

Всеукраїнський територіальний робітничий з'їзд 25 січня 1918 року у Києві.

Всеукраїнська Рада Робітничих Депутатів на 25 січня 1918 р. скликала у Києві всеукраїнський робітничий з'їзд, на який закликається все робітництво України без різниці мови. На з'їзді мають обговорюватися слідуючі питання:

- 1. Форми державного ладу на Україні.
2. Українські Установчі Збори і влада на Україні.
3. Сучасний момент і соціальні завдання пролетаріату.
4. Державні монополії і інтереси робітництва.
5. Боротьба з безробіттям і демобілізація промишловости.
6. Контроль над промишловістю і фабр-заводськй комітети.
7. Професійний рух і форми будівництва професійних організацій.
8. Організація Всеукраїнської Ради Роб. Деп. і її політичні, економічні і соціальні завдання.
9. Всеукраїнська Рада Роб. Деп. і генеральне секретарство праці.
10. Форми робітничих органів на місцях.
11. Участь В. Р. Р. Д. у Центральному Раді.
12. Віжучі справи.

На з'їзді мають бути представлені робітники всіх майстерень, заводів, фабрик, дукроварень, шахт, рудників, електричних станцій, водопроводів, торговельних і всіх інших підприємств, що існують на території України, а також сільських економік України по слідуючому принципу: підприємства, що мають від 50 до 200 робітників, мають 1 делегата; від 200 до 500 робітників посилають 2 делегати; від 500 до 1000 робітників посилають 3 делегати; вижні слідуочою 1000 робітників вислає ще по 1 делегату. Виновачий комітет В. Р. Р. Д. прохає фабрично-заводськй комітети усіх підприємств України взяти на себе скликання загальної збори робітників для обрання делегатів на з'їзд.

Там, де нема фабрично-заводськх комітетів,—ініціативу скликання зборів і передення виборів на з'їзд мусать взяти на себе представники партій, або членів В. Р. Р. Д.

Делегати на з'їзд мають з'явитися з писаними манд тамі повисдченими фабрично-заводськй комітетами, або подібними організаціями з указаними кількістю робітників у даному підприємстві.

За всіма справами звертатися на адресу: Київ, Волод. мисляка вул. Педагогічний вузек (2-й поверх).

Виновачий Комітет Всеукраїнської Ради Роб. Депутатів. 1—524—3

НОВА ЧАСОПИСЬ.

З огляду на те, що т.т. почтові чиновники перенесли большевиком і дофискують у власність передплатничкй числа „ГЕДЗ“ що через се видання передплатничку стає неможливим, „ГЕДЗ“ оголошує:

НЕ приймається передплата на неперіодичний орган легкої сатири

РЕШ'ЯХИ.

Слідкуйте за виходом і купуйте на вокзалі, у кіосках, в книгарнях і у друцких провадів. Адреса редакції при редакції „ГЕДЗ“: Київ, Рейтарська 30, пом. 14. Телеф. № 15—79. 4—0098—1

Великий театр МІНІАТЮР (бувний театр ВЕСЕЛОГО ФУНДУКІВСЬКОГО З.).

Сьогодні з серії. Початок о 6½, 8 та 9¼ год. веч. Каса від 11—2 г. і від 5 год. Уся нова програма: 1) Нов. ре. ПАВЛО ТРОЦЬКИЙ. 2) Оп. Современ. башкиши. 3) Гастролі М-Па За ва. 4) ЯДВИГА МАШИНА. Друкарня Акці. Т-ва „Петро Варської у Києві